

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/278/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2110201316
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2011:2110201316.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v právnej veci navrhovateľa: L. I., nar. XX.XX.XXXX, Z. XXX, zastúpený advokátom: Mgr. Dušan Čerešňa, Trnava, F. Urbánka 2, proti odporkyňi 1/: C. H., nar. XX.XX.XXXX, C. XX, Q., zastúpená advokátkou: JUDr. Zuzana Csenkyová, Trnava, Dolné Bašty 2, 2/: KOOOPERATÍVA, poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00 585 441, o náhradu škody, o odvolaní odporkyne 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Trnava č.k. 13C 11/2010-98 zo dňa 16. júna 2010 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 13C 11/2010-103 zo dňa 28. júna 2010, takto

rozhodol:

Odvolacie konanie o odvolaní odporkyne 1/ sa z a s t a v u j e.

Rozsudok súdu prvého stupňa sa r u š í a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Rozsudkom napadnutým odvolaním súd prvého stupňa odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť spoločne a nerozdielne navrhovateľovi 1.916,- Sk, súd konanie zastavil v časti žaloby o uplatnení nároku na bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia a nároku na stratu na zárobku počas pracovnej neschopnosti a odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť trovy konania navrhovateľa Mgr. Dušanovi Čerešňovi 2.641,70 eur.

Rozhodnutie súd odôvodnil podľa § 444 Občianskeho zákonníka a súd priznal po späťvzatí návrhu nárok na zaplatenie 1.916,- eur, ktorá zodpovedá 25% mimoriadnemu zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia, keď navrhovateľ uplatňoval 50% priznanie zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia z dôvodu invalidity, pričom odporkyňa 2/ mimosúdne dobrovoľne vyplatila 25% - 1.916,- eur. Súd priznal teda z tohto nároku 25% z požadovanej náhrady za mimoriadne zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia berúc do úvahy skutočnosť, že navrhovateľ sa stal invalidným rozhodnutím sociálnej poisťovni zo dňa 23.04.2009, invalidný dôchodok bol priznaný od 26.01.2009 teda od kedy bol navrhovateľ uznaný za invalidného a bol mu priznaný invalidný dôchodok 472,70 eur. Súd zobral do úvahy situáciu navrhovateľa a jeho nepriaznivý zdravotný stav, ktorý vznikol v priamej príčinnej súvislosti so zavineným konaním odporkyne 1/ a zvýšil mu túto náhradu o ďalších 25%, postupujúc podľa ust. § 5 ods. 5 zákona č. 437/2004 Z.z.

Dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa odporcom 1/ a 2/ uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi zvýšenú náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 1.916,- eur

s 9% ročným úrokom zo sumy 11.461,24 eur od 22.01.2010 do 12.03.2010, zo sumy 11.208,- eur od 13.03.2010 do 26.03.2010, zo sumy 3.544,- eur od 27.03.2010 do 12.04.2010 a zároveň uložil odporcom 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť Okresnému súdu v Trnave súdny poplatok za žalobu v sume 114,96 eur.

Proti tomuto rozsudku ako aj proti dopĺňaciemu rozsudku podala odvolanie odporkyňa 1/ a domáhala sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok rozhodnutia zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právna zástupkyňa odporkyne 1/ podaním zo dňa 21.10.2010 doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.10.2010 postúpený odvolaciemu súdu dňa 26.10.2010 zobrala odvolanie proti rozsudku ako aj proti dopĺňaciemu rozsudku späť v celom rozsahu.

Odporkyňa 2/ vo svojom odvolaní proti rozsudku uviedla, že nevyplýnul nárok na priznanie maximálnej výšky zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko tento by sa mal priznávať len najťažším prípadom poškodenia zdravia a preto nemožno priznať rovnakú mieru odškodnenia prípadom, keď je pokles pracovnej schopnosti 40%-ný a prípadom so 100%-ným poklesom. Preto nesprávne určil sumu zodpovedajúcu 25%-nému zvýšeniu sťaženia spoločenského uplatnenia, nakoľko 25% zo sumy 7.086,10 eur (530 bodov po 13,37 eur) predstavuje 1.771,53 eur a nie ako určil súd 1.916,- eur. Pochybil, ak určil, že navrhovateľ má nárok na 25%-né zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, pretože odporcovi 2/ bolo vyplatené sťaženie spoločenského uplatnenia v sume zodpovedajúcej 35,19% zvýšeniu, teda ak súd chcel priznať maximálne povolenú mieru zvýšenia mal priznať už len sumu 14,81%-nému zvýšeniu t.j. 1.049,45 eur. Domáhala sa, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že návrh navrhovateľa zamietne v celom rozsahu a prizná odporcovi 2/ náhradu trov konania podľa § 143 O.s.p.

Navrhovateľ sa k odvolaniu odporkyne 1/ písomne vyjadril a navrhol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a vo vyjadrení k odvolaniu odporkyne 2/ uviedol, že odporkyňa 2/ vyplatila len 25%-né zvýšenie sťaženie spoločenského uplatnenia, ktorú skutočnosť sám potvrdila v oznámení o poistnom plnení a teda jej vyjadrenie obsiahnuté v odvolaní je zavádzajúce a irelevantné. Poukázal na tom, že už samotné uznanie invalidity je dôvodom na priznanie 50%-ného zvýšenia sťaženia spoločenského uplatnenia. Toto rozhodnutie závisí výlučne od úvahy súdu a nie je ovplyvňované tým, či ide o najťažší prípad poškodenia zdravia a podotkol, že odporkyňa s takýmto zvýšením v priebehu konania súhlasila.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolania podali včas oprávnené osoby - odporkyňa 1/ a 2/ (§ 201 a § 204 O.s.p.) proti rozhodnutiam, proti ktorým sú opravné prostriedky prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a dospel k záveru, že odvolacie konanie o odvolaní odporkyne 1/ je potrebné zastaviť a odvolanie odporkyne 2/ je dôvodné.

Predmetom konania na Okresnom súde v Trnave pod spis. zn. 13C 11/2010 bol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal od odporkyne 1/ a 2/ zaplata náhrady škody titulom bolestného, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia, náhrady za stratu na zárobku.

Právna zástupkyňa odporkyne 1/ podaním zo dňa 21.10.2010 doručeným súdu prvého stupňa dňa 22.10.2010 postúpený odvolaciemu súdu dňa 26.10.2010, zobrala odvolanie proti rozsudku ako aj proti dopĺňaciemu rozsudku, späť v celom rozsahu.

Podľa ust. § 207 ods. 2 a 3 O.s.p. dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak niekto vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Právo podať odvolanie, príp. vziať odvolanie späť je dispozičným právom účastníka konania (oprávnenej). Na účinnosť späťvzatia odvolania nie je potrebný súhlas súdu ani iného subjektu, pričom podané odvolanie možno vziať späť len dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté odvolacím súdom. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví a vec aj účastníci sa dostávajú do postavenia, ako keby odvolanie nebolo podané. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, potom plynú až od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania (§ 222 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci zástupkyňa odporkyne 1/ vzala odvolania v celom rozsahu späť, predtým než odvolací súd o nich rozhodol, preto odvolací súd postupoval v zmysle ust. § 207 ods. 3 O.s.p. a odvolacie konanie o dovolaní odporkyne 1/ zastavil.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia môže nastať z dôvodu nedostatku jeho dôvodov. To znamená, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal dostatočne s uplatnenými žalobnými dôvodmi, z rozhodnutia neboli rozpoznateľné jeho nosné dôvody, resp. tieto dôvody nemali oporu vo výsledkoch vykonaného konania. Dôkazy nestačí len vykonať, ale treba ich náležite aj vyhodnotiť, pričom súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež ne jeho celkovú presvedčivosť, tzn. že závery, ku ktorým súd dospel musia byť pre adresáta prijateľné, racionálne, a v konečnom dôsledku aj spravodlivé a presvedčivé. V odôvodnení rozhodnutia musí súd uviesť akú právnu normu na daný skutkový základ veci aplikoval, inak je rozsudok nepreskúmateľný práve nedostatkom dôvodov.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým sa znemožní účastníkovi konania realizácia procesných práv, ktorému občiansky súdny poriadok priznáva, pričom odňatie možnosti konať pred súdom je relevantné vtedy, ak išlo o postup nesprávny (uvažované z hľadiska zachovania potupu súdu určeného zákonom alebo ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi) a ak sa postup súdu prejavil v priebehu konania, a tiež pri rozhodovaní. Nezávislosť rozhodovania všeobecných súdov sa uskutočňuje v ústavnom a zákonom procesnoprávnom a hmotnoprávnom rámci. Procesnoprávny rámec predstavuje predovšetkým princípy riadneho a spravodlivého procesu ako vyplývajú z článku 36 a nasl. Listiny základných práv a slobôd, ako aj čl. 46 Ústavy SR. Jedným z týchto princípov predstavujúcim súčasť práva na riadny proces a vylučujúcim svojvôľu pri rozhodovaní jej povinnosť súdov svoje rozhodnutia odôvodniť (§ 157 ods. 1 O.s.p.), a to spôsobom zakotveným v ust. § 157 os. 2 O.s.p. Z odôvodnenia rozhodnutia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. V prípade, ak sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba považovať takéto rozhodnutie za rozhodnutie v rozpore s čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj článkom 46 Ústavy SR.

Odvolací súd bol povinný prihliadnuť na skutočnosť, že dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa opätovne priznal istinu tentoraz spolu s príslušenstvom, napriek tomu, že samotné odôvodnenie potreby vydania dopĺňacieho rozsudku konštatovalo priznanie príslušenstva - úroky z omeškania. Pokiaľ teda dopĺňacím rozsudkom súd prvého stupňa opätovne priznal náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia a túto povinnosť uložil zaplatiť odporkyňi 1/ a 2/ vo výške 1.916,- eur s príslušenstvom, hoci povinnosť na zaplatenie istiny uložil samotným predchádzajúcim rozhodnutím dňa 16.06.2010, táto skutočnosť spôsobila, že rozsudok súdu prvého stupňa spolu dopĺňacím rozsudkom sa stal nepreskúmateľným, konanie pred súdom prvého stupňa postihnuté vadou majúcou za následok zrušenie jeho rozhodnutia.

Uvedená skutočnosť, že došlo v konaní k procesnej vade podľa § 157 ods. 2 O.s.p. (167 ods. 2 O.s.p.) je okolnosťou, pre ktorú musí odvolací súd napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované správnym. Navyše odvolací súd nemôže svojou činnosťou nahrádzať činnosť zverenú do výlučnej kompetencie súdu prvého stupňa.

Vzhľadom na uvedené nedostatky v odôvodnení odvolaním napadnutého rozhodnutia, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v spojení s dopĺňacím rozsudkom podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci súd prvého stupňa posúdi vec na základe vyššie uvedeného, po starostlivom prihliadnutí na všetky skutočnosti, ktoré vyšli v konaní najavo a po komplexnom vyhodnotení všetkých dôkazov a to tak jednotlivo ako i vo vzájomných súvislostiach, opätovne vo veci rozhodne, pričom svoje rozhodnutie aj náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodní.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne i o trovách odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte v pomere hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.